

Japanin uskonnot

Japanissa on kolme perinteistä uskontoa, jotka ovat sintolaisuus, buddhalaisuus ja kungfutselaisuus. Niistä kaksi pääuskontoa ovat sintolaisuus ja buddhalaisuus.

Sintolaisuus

Sintolaisuus syntyi 300-500-luvulla jkr. Sillä ei kuitenkaan ole perustajaa, pyhiä kirjoituksia eikä yleistä oppia. Nykyään monet japanilaiset eivät sano olevansa uskonnollisia, mutta osallistuvat silti sintolaisiin perinteisiin. Se on etninen uskonto, joka on pysynyt Japanin maan rajojen sisäpuolella. Sintolaisuus liittyy Japanin luontoon, yhteiskuntaan ja kulttuuriin. Luonnon kunnioitus näkyy japanilaisissa piirretyissä elokuvissa joita kutsutaan animeiksi sekä sarjakuvissa eli mangassa.

Luonnon kunnioitukseen liittyy myös se, että japanilaiset ihmiset uskovat joillakin tietyillä kivillä, vesiputouksilla, puilla, kasveilla ja vuorilla olevan jumalallista voimaa. Niitä kutsutaan nimellä kami, joka tarkoittaa mitä tahansa, missä voi aistia pyhyiden. Erityisten luonnonpaikkojen lisäksi kameja voivat olla esineet, eläimet, sankarit tai myyttiset jumalaolennot. Kamin tietä taas sanotaan *sintoksi*.

Japanissa näkee kettupatsaita jotka vartioivat Inarille omistettuja pyhäköitä.

Sinne missä Kami asuu, on yleensä rakennettu pyhäkkö. Kamia pitää lähestyä kunnioittavasti ja puhtaana. *Torii* on oveton portti joka jakaa pyhän alueen muusta, sekä puhdistaa kun sen alta kävelee. Vaikka on puhdistunut siinä vaiheessa kun on kulkenut portin alta, silti puhdistaudutaan vielä pyhäkön alueella käsien ja suun huuhtelemisella.

Papit, jotka suorittavat rituaaleja pyhäköissä, eivät saarnaa. He pyhittävät ihmisten pyynnöstä joitain näiden tekemiä uusia hankintoja esim. auton tai tietokoneen. Sintolaisuutta kuitenkin harjoitetaan myös ilman papistoa, koska se on yhteisöllinen uskonto.

Sintolaiset papit suorittavat rituaalia pyhäkössä.

Japanin buddhalaisuus

Buddhalaisuus on Japanissa toiseksi suurin valtauskonto. Sitä kannattaa siellä n. 96 miljoonaa ihmistä. Buddhalaisuudessa opetuksista tärkein on se, että elämä on kärsimystä.

Kärsimyksestä yritetään päästä eroon valaistumalla jalon kahdeksanosaisen tien avulla.

Kaikki Japanissa esiintyvä buddhalaisuus on mahajana-buddhalaisuutta. Se tarkoittaa, etteivät vain papit ja nunnat voi valaistua, vaan myös tavalliset ihmiset.

Japanissa buddhalaisuus on jakautunut moniin eri suuntauksiin. Yksi niistä on zenbuddhalaisuus, joka tunnetaan hyvin länsimaissakin. Se syntyi Kiinassa Tang-dynastian aikaan (v.618–907) nimellä Chan. Siellä uskonto sai vaikutteita taolaisuudesta ja levisi Vietnamin ja Korean lisäksi Japaniin. Japanissa sen nimeksi muuttui zen.

Zenbuddhalaisuudessa harjoitetaan kaikkein eniten meditaatiota, oman buddhaluonnon havaitsemista ja omakohtaisen tietämyksen kehittämistä. Tarkoituksena harjoituksissa on pystyä auttamaan muita.

Buddha meditoi

Sintolaisuudessa ja buddhalaisuudessa on tärkeää esi-isien muistaminen. Japanilaiset pitävät heidän muistamiseensa tarkoitettuja juhlia, joista yksi on nimeltään Bon. Heidän

jumalallisia nimiään kirjoitetaan muistolaattoihin, jotka säilytetään butsudana ja kamidana -nimisillä hyllyillä.

Kungfutselaisuus

Kungfutselaisuus syntyi Kiinassa kiinalaisen filosofin Kungfutsen kehittämänä. Se on moraalinen ja yhteiskunnallinen oppi, jolla ei ole omaa jumalakäsitystä. Siitä huolimatta sitä kutsutaan länsimaissa uskonnoksi.

Kungfutse itse

Lähteet

Wikipedia

Koulun kirja, maailmanuskonnot, Lipas 7, Sanoma pro 2013

www.mmatrainingtech.com

Lahdetaantaas.blogspot.com

Picssr.com

Jenna Vesalainen